

Koningin Wilhelminalaan 508c (van 1942-1945: Admiraal de Ruyterlaan 508c)

<i>Naam</i>	<i>Geb.pl.</i>	<i>Geb.dat.</i>	<i>Overl.</i>	<i>Overl.dat.</i>	<i>Lftd</i>
Wilhelm Meijer Adelaar	Deventer	15-8-1909	Auschwitz	30-12-42	33
Henriëtte Adelaar-Korijn	Amsterdam	5-10-1913	Auschwitz	03-09-42	28

Willie en Hannie Adelaar-Korijn zijn twee jonge mensen met een veelbelovend leven voor zich. Beiden zijn afkomstig uit het gegoede joodse milieu van handelaren en winkeliers.

Wilhelm Meijer Adelaar (Willie) werd geboren als zoon van een winkelier in manufacturen in Deventer. De familie bezat een vakantiewoning, een zogenaamd Noors huis, het 'Adelaarsnest'. Daar werden gasten ontvangen, familie en vrienden. De familie was joods, maar niet religieus.

Willie verdiende de kost met een agentuur voor de firma Scholten uit Twente, voor wie hij luxe zakdoeken aan de man bracht. Voor zijn werk was Willie verhuisd naar Scheveningen, Brugsestraat 10.

Henriette (Hannie) was de oudste dochter van de zakenman Julius Korijn. Vader Julius had de Nederlandse rechten verworven op de handelsformule van het Duitse lingerie-concern Etam. Hij opende winkels in verschillende steden. In 1940 bezat hij 11 textielzaken.

Hannie was volgens haar broer een rustig, vriendelijk meisje. Ze was weliswaar niet erg leergierig maar doorliep na de lagere school wel de meisjesmulo in de Haagse Atjehstraat.

In bewaard gebleven brieven vertellen Willie en Hannie over hun dagelijkse leven voor en na hun trouwen. De jonge mensen zaten vol toekomstplannen, maar die werden helemaal doorkruist door de oorlog. Na hun herhaaldelijk uitgestelde bruiloft betrokken ze eind 1940 een benedenwoning aan de Koningin Wilhelminalaan 508c.

Medio 1942 werd de grond te heet onder hun voeten en besloten ze samen met hun (schoon)vader Julius Korijn en Hannies jongere zus Mientje naar Zwitserland te vluchten. Voor hen stond vast dat de oorlog lang zou gaan duren en dat de Duitsers als overwinnaars uit de bus zouden komen.

De voorbereidingen voor de vlucht naar Zwitserland werden getroffen. Er werd een 'passeur' gezocht die de vier tegen betaling via veilige routes naar Zwitserland moest brengen.

De passeur bleek echter een verrader. Nog vòòr de Belgische grens gaf hij alle vier bij de Duitsers aan. Zij werden als strafgevallenen naar kamp Westerbork overgebracht.

Het viertal is op 31 augustus 1942 vanuit Westerbork op transport is gesteld. Vader Julius en de zusjes Hannie en Mientje zijn onmiddellijk na aankomst in Auschwitz vermoord op 3 september 1942..

Willie moest het transport al in Kosel, ongeveer 80 km vóór Auschwitz, verlaten om te werken in werkkampen in het door de Nazis bezette gebied: Niederkirch, Seibersdorf, Blechhammer. Vooral Blechhammer was een zwaar kamp, niet alleen door het werk, maar ook omdat er veel *Ost-Juden* zaten met heel andere achtergronden dan de *West-Juden* die via Westerbork in het kamp terecht waren gekomen.

Begin 1944 was Willie nog in Blechhammer, maar daarna is hij ziek geworden.

De berichten spreken elkaar daarna tegen: ofwel Willie is overleden in Blechhammer of tijdens een ziekentransport naar Birkenau omdat hij niet meer in staat was om te werken.

Volgens een brief van het Rode Kruis uit 1951 is Willie in oktober 1944 in Auschwitz overleden ten gevolge van ziekte, uitputting, vergassing of anderszins.

Over de exacte datum van zijn overlijden bestaat geen zekerheid. De website

Joodsmonument.nl hanteert als datum van overlijden 30 december 1942. Willie was toen 33 jaar.

Foto's: Particuliere collectie